

[Brorsen.]

lende, og som man selvfølgelig maa forhandle om, hvis der da i det hele taget er Mulighed for Forhandling, naar Sagen kommer i Udvalg.

Der er jo stillet Forslag om, at de frivillige Korps skal ophæves, og jeg har set, at det i visse Blade umiddelbart efter Lovforslagenes Fremsættelse er blevet fremstillet som en Heltegerning fra Regeringspartierne og Forsvarsministerens Side. At det er *det*, kan jeg for mit Vedkommende ikke erkende. Naar Talen er om at afskaffe de frivillige Korps, maa det afgørende efter min Mening være, om man har nogen Anklage at rette imod dem. Det er jo gamle Korps. Har de nogen Sinde optraadt paa en saadan Maade, at de har været til Besvær for den siddende Regering? Jeg kender ikke saadanne Tilfælde, men jeg vil gerne have Oplysning derom, hvis man kan paavise noget saadant, for hvis det er Tilfældet, er Sagen naturligvis en anden. Jeg mener, at de altid er optraadt ualmindeligt loyalt, har rettet sig efter de Instrukser, de har faaet, og til Punkt og Prikke har rettet sig efter den Overenskomst, de har indgaaet med Krigsministeriet. Denne Overenskomst er jo af en saadan Natur, at Forsvarsministeren pr. omgaaende kan opsigte den, hvis han er utilfreds og virkelig har Klagepunkter over for de frivillige Korps, og jeg synes derfor, der er noget højest brutalt i det, der har foreslaas — naar det altsaa ikke paa et eneste Punkt kan paavises, at Korpsene har optraadt paa en Maade, man maa anklage dem for. Jeg vil i denne Forbindelse ogsaa gerne gøre opmærksom paa, at under Verdenskrigen gjorde disse Korps Landet ret betydelige Tjenester. De var da indkaldt i et Antal af over 2 000 Mand. Det er jo Korps, der hurtigt kan mobiliseres, og vi ved fra Krigens Begyndelse, at de hurtigt blev anbragt paa Pladser, hvor de skulde holde Vagt, indtil Sikringsstyrken efterhaanden blev indkaldt. Alt dette synes jeg dog maa have Betydning; man maa dog tænke paa den Hjælp, de saaledes har været for Staten, hvilket for øvrigt medførte, at den daværende Forsvarsminister, nuværende Udenrigsminister Munch takkede de frivillige Korps for den Hjælp, de havde ydet under Krigen. Forholdet er jo det — jeg skal ikke komme dybt ind paa Spørgsmaalet —, at det kun er i Uddannelsesstiden, de beholder deres Geværer, og andre Vaaben maa de aflevere hver Dag, naar Øvelsen er forbi.

Nu siger den højtærede Forsvarsmini-

ster, at Skytteforeningerne berøres ikke af dette Forbud, og det er jeg naturligvis i og for sig glad ved. Men hvornaar kommer Turen til Skytteforeningerne? Jeg gør opmærksom paa — og naturligvis er den højtærede Minister ogsaa vidende om —, at Skytterne i Hundredvis, i Tusindvis har Geværet i deres Hjem, og det er antagelig det, man er noget ængstelig for med Hensyn til de frivillige Korps, at Medlemmerne af disse en Tid af Aaret — det er kun en Tid af Aaret — har Geværet hængende paa Væggen i deres Hjem. Men hvis dette med Geværerne skulde være Motiveringen, saa kunde man jo frygte det værste: at Turen inden ret længe kommer til Skytteforeningerne. Jeg vil altsaa meget ønske, at man nøje overvejer hele dette Spørgsmaal; jeg synes, som sagt, at der fra Forsvarsministerens Side fares meget haardt frem over for de frivillige Korps, jeg kan for mit Vedkommende ikke billige det.

Jeg skal saa endelig med Hensyn til Hæren nævne, at jeg savner i Lovforslaget en Genindførelse af Militærmusikken. Den blev nedlagt ved Ordningen af 1932, og der er siden da stadig fra store Befolkningskredse indsendt Henvendelser baade til Regeringen og mange Rigsdagsmænd, om de dog ikke kunde udvirke, at Militærmusikken kom tilbage, naar vi nu gennemførte en ny Forsvarsordning. Dette vil jeg for mit Vedkommende meget varmt gaa ind for. Alle, der har været Soldater, vil vide, af hvilken Betydning Militærmusikken var under og efter en anstrengende March, og jeg mener ogsaa, man med Rette kan sige, at Militærmusikken gaar ind som et Led i hele vor Folkekultur — der hører Musikken som Helhed hjemme, og Militærmusikken er jo en Del deraf. Ikke mindst er det mig ubegribeligt, at man ikke kan imødekomme de Ønsker, der kommer fra de sønderjyske Landsdele om at faa Militærmusikken tilbage. Hvad Betydning den har netop dernede rent nationalt set, synes jeg ikke, der kan være Tvivl om; navnlig gælder det de unge, der vokser op, og som netop gennem Militærmusikken hører de danske Toner. I økonomisk Henseende spiller Spørgsmaalet kun en meget ringe Rolle; naar vi efter Regeringens Forslag kommer op paa et Militærbudget paa 44,3 Mill. Kr., saa skulde jeg ikke tro, at der kan blive nogen Debat om den 1/4 Mill. Kr. til Militærmusikken, og jeg tror, at man ved at genindføre den ikke alene vil glæde de unge, der skal ind og aftjene deres Værnepligt, ogsaa mange andre vil glæde sig ved at høre militære Orkestre.